U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatele: **J. U.**, o podání navrhovatele ze dne 7. 1. 2011,

takto:

I. Podání navrhovatele ze dne 7. 1.1 2011 **se odmítá.**

II. Navrhovateli **se vrací** soudní poplatek ve výši 2000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podáním doručeným soudu dne 7. 1. 2011 se navrhovatel domáhá zrušení pravomocného rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 1. 2. 2011, č. j. 6 C 8/2009 -117. Navrhovatel tvrdí, že byl tímto rozhodnutím určen jako viník dopravní nehody. Zásadní vady v řízení navrhovatel spatřuje v porušení práva na spravedlivý proces. Zkrácení na svých právech dále vidí v tom, že mu byla znemožněna obhajoba a nebylo mu umožněno podat opravný prostředek. Navrhovatel se opakovaně pokoušel proti tomuto rozhodnutí bránit jak dopisem soudci, kterému byla tato věc přidělena, tak i předsedovi soudu. Tyto žádosti byly vzhledem ke skutečnosti, že nebyl účastníkem řízení, neúspěšné.

Na úvod Nejvyšší správní soud pokládá za podstatné poznamenat, že Okresní soud v Rakovníku není správním orgánem, jak ve svém podání navrhovatel mylně uvádí. Dle § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je správním orgánem orgán moci výkonné, orgán územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonává působnost v oblasti veřejné správy. Oproti tomu soudy v souladu s čl. 81 Ústavy České republiky vykonávají moc soudní. Čl. 91 Ústavy České republiky dále uvádí, že soustavu soudů je tvořena Nejvyšším soudem, Nejvyšším správním soudem, vrchními, krajskými a okresními soudy.

Podle ustanovení § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Pravomoc správních soudů je pak upravena ustanovením § 4 s. ř. s., dle něhož soudy ve správním soudnictví rozhodují mj. o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány, o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a v dalších typech řízení. Podle ustanovení § 12 s. ř. s. je posláním Nejvyššího správního soudu zajišťovat jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem.

V posuzovaném případě je nutné nejdříve vážit, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 46 odst. 1 s. ř. s. Pokud by tomu tak bylo, musela by být žaloba dle tohoto ustanovení odmítnuta. Pokud by se navrhovatel domáhal rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, ve které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhal-li by se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, soud by návrh odmítnul dle § 46 odst. 2 s. ř. s. Ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. v této souvislosti stanoví, že byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.

Podání navrhovatele se týká soudního sporu, který byl projednán v občanském soudním řízení, nikoliv specializovaným senátem krajského soudu činným ve správním soudnictví. Navrhovatel se domáhá v řízení, ve kterém nebyl účastníkem, zrušení pravomocného rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 1. 2. 2010, č. j. 6 C 8/2009 -117. Nejvyšší správní soud se tak nemůže věcí zabývat, protože k takovému řízení není věcně příslušný ani on, ani žádný jiný soud. Pravomoc a příslušnost soudu je základní podmínkou jakéhokoliv soudního řízení. Její nedostatek v řízení je neodstranitelný. Za těchto okolností rozhodl soud o odmítnutí podání navrhovatele dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť se jím nemůže vůbec zabývat.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Vzhledem k odmítnutí podání navrhovatele má Nejvyšší správní soud za to, že je na místě postupovat analogicky dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, a proto rozhodl o vrácení zaplacené částky soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2011

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu